

Sygn. akt III CZ 42/07

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko K. H., M. G. i E. M.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 listopada 2007 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 maja 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z 8 marca 2007 r odrzucił skargę kasacyjną powoda A.W. od wyroku tego Sądu z 10. X. 2006 r. ponieważ ustalił, że termin jej wniesienia upłynął bezskutecznie 15 kwietnia 2007 r., a ponieważ tego dnia wypadała niedziela, powód mógł wnieść skargę najpóźniej w poniedziałek 16 kwietnia 2007 r. Tymczasem list zawierający skargę kasacyjną został nadany w urzędzie pocztowym 19 kwietnia 2007 r.

Powód w zażaleniu kwestionuje to ustalenie, twierdząc, że jego pełnomocnik otrzymał wyrok z uzasadnieniem w dniu 19 lutego 2007 r., zatem nie został naruszony termin zaskarżenia. Na potwierdzenie tego składa kopię pierwszej strony nadesłanego wyroku, na której znajduje się data 19 lutego 2007 r. napisana przez sekretarza kancelarii adwokackiej oraz kopię jednej karty z książki przyjęcia korespondencji, w której pod poz. 220 z dnia 19 lutego 2007 r. znajduje się wpis przyjęcia pisma oznaczonego jako I CA ../06. Podniósł ponadto, że złożył osobiście wniosek o uzasadnienie wyroku, dlatego powinien otrzymać wyrok z uzasadnieniem osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że potwierdzenie odbioru przesyłki listowej zawierającej pisma sądowe jest dokumentem urzędowym korzystającym z domniemania prawdziwości (art. 244 k.p.c.). Domniemanie to mogło zostać obalone, ale nie przez samo zaprzeczenie jego treści ze strony adresata lub pracownika upoważnionego do odbioru poczty, m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 1998 r., III CZ 51/98, OSNC 1998/11/189 oraz z dnia 15 listopada 2002 r. V CZ 140/02, LEX nr 57239. Powód nie udowodnił odmiennego stanu, ponieważ przeciw dokumentowi urzędowemu dowodem takim nie jest - dogodna dla żalącego się - data zamieszczona na odpisie wyroku i podpisana przez pracownika kancelarii ani wpis w książce doręczeń, którego merytoryczna wartość jest nieznana, ponieważ obydwa dokumenty stanowią niepodpisane kopie, nie mają zatem nawet mocy dowodowej przewidzianej dla dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c., a contrario). Zarzut doręczenia

niewłaściwej osobie jest również nieuzasadniony, gdyż z lakonicznego wniosku o doręczenie nie wynika wyłączenie pełnomocnika strony, dlatego Sąd Apelacyjny prawidłowo zastosował regułę ustanowioną w art. 133 § 3 k.p.c.

Ponieważ powód nie zdołał udowodnić swojego zarzutu odnoszącego się do dokumentu urzędowego wbrew wymaganiu art. 252 k.p.c., zażalenie podlega oddaleniu jako bezpodstawne (art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c., w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).